

ÎNCHEIERE

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Burac Dumitru și Burac Irina,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Irinei Burac și Burac Dumitru împotriva judecătorului Judecătoriei Dondușeni, Iurie Țîmbalari și Ministerului Justiției, cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral și material cauzat,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Burac Dumitru și Burac Irina și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 februarie 2016,

c o n s t a t ă

La 03 august 2015, Burac Irina și Burac Dumitru au depus cerere de chemare în judecată împotriva judecătorului Judecătoriei Dondușeni, Iurie Țîmbalari și Ministerul Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral și material cauzat.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, cauza civilă nr. 25-2-686-26062012, nr. 2-12/2013 din 24 decembrie 2013 se află în procedura judecătorului Judecătoriei Dondușeni, Iurii Țîmbalari din 24 ianuarie 2012 cu încălcarea gravă a drepturilor de examinare în termen rezonabil a cauzei, cu refuzul ilegal de a admite pretențiile cu privire la restituirea bunului imobil acaparat pe cale ilegală prin infrațiune - casa de locuit și bunurile din aceasta, precum și lotul de teren de 35 ha cu prețul de 50 000 euro.

Susțin că, prejudiciul moral constituie 15 000 lei, iar cel material 25 000 lei, ultimul solicitând a fi încasat în mod solidar din contul pârâților în conformitate cu Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011.

Declară reclamanții că la 24 ianuarie 2012, conform acțiunii depuse și înregistrate cu nr. 209, prin comportamentul corupt al Judecătorului Țîmbalari, au fost încălcate prevederile art. 326 din Codul penal - pretinderea unor privilegii prin trafic de influență.

Menționează că de către pârât, Țîmbalari Iurie sunt încălcate și art. art. 327, 328 din Codul penal, art. 15 din Legea nr. 90 din 25 aprilie 2008 cu privire la prevenirea și combaterea corupției prin favorizarea pârâților pe cauza din speța principală.

Cer Burac Irina și Burac Dumitru constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției sumei de 15 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 25 000 lei cu titlu de prejudiciu material, solicitarea din procedura judecătorului Judecătoriei Dondușeni, Iurii Țîmbalari a cauzei civile nr. 25-2-686-26062012, nr. 2-12/13 din 24 ianuarie 2012 la care sunt anexate materialele confirmative și raportul Ministerului Justiției privind încălcarea drepturilor procedurale de examinare a cauzei în termen rezonabil.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 februarie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Burac Dumitru și Burac Irina și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 februarie 2016.

Atât prima instanță, cât și instanța de apel și-au argumentat soluția făcând referire la faptul că judecătorul Iurie Țîmbalari nu a tergiversat examinarea cauzei, cererea de chemare în judecată fiind examinată minuțios, oferindu-le participanților la proces posibilitatea realizării drepturilor procesuale prevăzute de legislația procesual civilă, ședințele de judecată fiind stabilite în termeni rezonabili și cu respectarea drepturilor participanților la proces.

La 02 februarie 2017, Burac Dumitru și Burac Irina au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016 și hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 februarie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului Burac Dumitru și Burac Irina au invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare.

De asemenea au indicat că, instanța de apel eronat nu a aplicat legea care trebuie să fie aplicată, și anume art. 192 CPC cu privire la termenul rezonabil și Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016 a fost expediată în adresa recurenților la 21 noiembrie 2016 (f.d. 128) și recepționată de către Burac Dumitru la 05 decembrie 2016 (f.d. 135)

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Burac Dumitru și Burac Irina la 02 februarie 2017 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 07 martie 2017, în adresa intimaților judecătorului Judecătoriei Dondușeni Iurie Țîmbalari și Ministerului Justiției a fost expediată copia recursului declarat de către Burac Dumitru și Burac Irina cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimații nu și-au valorificat drepturile procedurale și nu au depus referințe în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

consideră că recursul declarat de către Burac Dumitru și Burac Irina este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Burac Irina și Burac Dumitru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurenților Burac Irina și Burac Dumitru precum că instanța de apel nu a aplicat în speță prevederile art. 192 CPC cu privire la termenul rezonabil și Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, deoarece contravine conținutului hotărârilor contestate, or judecarea cauzei civile nr. 2-12/13 a durat în prima instanță, instanța de apel și cea de recurs în total 3 ani, ceea ce se încadrează în termenul rezonabil.

Astfel, prin prisma criteriilor de apreciere a termenului rezonabil de judecare a cauzei, și anume complexitatea cauzei, comportamentul reclamantului și al autorităților relevante și importanța cauzei pentru reclamant, nu s-a constatat

încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei nr. 2-12/13, și respectiv cauzarea prejudiciului moral și material.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Burac Irina și Burac Dumitru ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Burac Irina și Burac Dumitru se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic